

คุยสบายๆ
 สัปดาห์ประกาศ

ศุภจักร เอ็นประกาศ
 supphachark@gmail.com
 ประกาศ ต้นปีบูชย์ศักดิ์
 บลจ.กรุงศรี

ดวงตาแห่งเนปาล

อีกวันนี้หลายท่านอาจทราบมาบ้างแล้วว่า เมื่อวันเสาร์ที่ 25 เม.ย.ที่ผ่านมา ได้เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวในเนปาล โดยมีความรุนแรงถึงระดับ 7.8 แมกนิจูดริกเตอร์ และมีผู้เสียชีวิตอย่างน้อย 6,000 คน (นับถึงวันที่ 1 พ.ค.) และคาดกันว่าตัวเลขดังกล่าวอาจถึงหลักหมื่นคน

เมื่อได้ทราบข่าว นานาชาติรวมถึงประเทศไทยทั้งในระดับรัฐบาล ระดับองค์กร รวมถึงกลุ่มเพื่อนๆ หลายท่านได้ออกมารณรงค์ พร้อมทั้งส่งความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆไปในทันที และก็ยังคงดำเนินการไปอย่างต่อเนื่องผมขอชื่นชมในกุศลจิตของทุกๆ ท่านมา ณ ที่นี้ด้วยครับ

ในวิชาชีพของผมสิ่งที่พอจะทำได้บ้าง ก็คือการนำเสนอข้อมูลด้านเศรษฐกิจของเนปาล ซึ่งเป็นเศรษฐกิจที่ ต้องพึ่งพิงการช่วยเหลือจากนานาชาติอยู่แล้วแม้แต่ก่อนแผ่นดินไหว

หากวัดด้วย "รายได้ต่อหัว" (GDP per capita) เนปาลจัดว่าเป็นประเทศที่ยากจนอันดับต้นๆ ของโลกเลยทีเดียว จะว่าไปแล้วหลายท่านอาจยังไม่ทราบว่าประเทศในแถบแอฟริกาหลายๆ ประเทศ เช่น ซูดาน โตโก มาลี แทนซาเนีย รวันดา เคนยา ฯลฯ ยัง "รวยกว่า" เนปาลเสียอีก ถ้าเทียบกันในเอเชียเอง เนปาลก็ยังคงจัดว่ายากจนกว่า พม่า กัมพูชา ปาปัวนิวกินี หรือ

ภาพ : จตุรงค์ เกิงวณ

แม้แต่เกาหลีเหนือด้วยซ้ำ ประเทศแห่งประชากร 30 ล้านคนแห่งนี้ มีเกษตรกรประมาณ 70% ของประชากร และทำให้การเกษตรกรรมเป็นภาคหลักทางเศรษฐกิจของประเทศ แม้ว่าจะมีเนื้อที่ทำการเกษตรได้เพียง 20% ของเนื้อที่ทั้งหมด และได้สร้างผลผลิตคิดเป็นเพียงหนึ่งในสามของ GDP เท่านั้น

ตามรายงานฉบับหนึ่งของ The Economist ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างเพื่อบูรณะโครงสร้างพื้นฐานใหม่คือ 10 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งถือว่าเป็นเงินมหาศาลสำหรับประเทศที่มี GDP (ปี 2013) แค่เพียง 19 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในด้านการท่องเที่ยวซึ่งเป็นอีกหนึ่งปัจจัยขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจเนปาลถือได้ว่า "ร่ำรวย" แหล่งท่องเที่ยวทั้งในเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรมในบรรดายอดเขาที่สูงที่สุดในโลก 10 แห่งมีมากถึง 8 แห่งในเนปาล และ

ยังมีโบราณสถานต่างๆ ที่มีคุณค่าเชิงประวัติศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์อีกมากมายด้วย แต่นั่นคือภาพก่อนแผ่นดินไหว

ถนนหนทางนั้นยังสามารถสร้างใหม่ได้ แต่โบราณสถานต่างๆ ที่ถูกทำลายลงไปนั้น ได้กลายเป็นเพียง "ความทรงจำ" โดยสมบูรณ์

ต่อจากนี้ก็ท่องเที่ยวควมมี "เหตุผล" ลดน้อยลงในการไปเยือนเนปาล เศรษฐกิจที่เกือบจะยากจนที่สุดในโลกอยู่แล้วก็จะถูกซ้ำเติมจากภาวะชบเซาของภาคการท่องเที่ยวซึ่งลงไปอีกมาก ณ เวลานี้ บนถนนหลาย ๆ สายที่นั่นซึ่งผู้พั่งลง กลายเป็นที่อยู่ชั่วคราวของผู้รอดชีวิต ยังมีเสียงร้องไห้ ภาพศพเด็กกำพร้า และความหวาดโวยอยู่ดาษดื่น แต่ในแววตาแห่งความโศกเศร้านั้น ยังคงมีสิ่งหนึ่งที่เคล้าปนอยู่ในดวงตานั้น...

มันคือ "ความหวัง"